

LA COSTA DEL MECO

Full periòdic informatiu de l'AAVV Dalt la Vila

Nº 18 Edició Març 2012
400 exemplars

e-mail: avvdaltlavila@gmail.com
Web: avdaltlavilabdn.blogspot.com

EDITORIAL

QUINA SORT !!

Quina sort!

És una sort que s'hagi acabat el 2011! Un any ple d'eleccions que han paralitzat el país mentre uns i altres partits polítics (tots), estaven massa pendents dels seus propis interessos.

Però a Dalt la Vila això ja no ens treu el son! Perquè després de tants anys demanant un barri digne, hem descobert que, passi el que passi, seguirem estant mig oblidats i a sobre, aquest oblit només es pot justificar amb trafolleries! Ara ens falta veure si alguna cosa canviarà.

Com sia que, qui més qui menys de nosaltres, ha tingut ocasió de sortir a fer un volt per visitar diferents indrets, hem comparat el que tenim amb el que tenen els altres. Per això podem assegurar, sense cap mena de dubte, que el centre històric de la nostra ciutat és un dels pitjors del país: malmès, maltractat... gens cuidat. Sembla mentida que, mentre d'altres ciutats s'esforcen a totes passades per millorar i tenir cura del seu centre històric, el nostre, el d'una ciutat com Badalona, pateixi per tot arreu d'una deixadesa digna d'un estudi en profunditat. I remarcuem bé *estudi en profunditat*, doncs resulta força kafkià poder disposar alhora d'un museu magnífic immers en un barri antic que es troba en un estat deplorable. I és que anem de l'època romana als nostres dies passant per alt la trama medieval o les cases d'altres èpoques! Sembla com si aquesta part de la Història no interessés als que vetllen per la cultura i el patrimoni. Això sí... ells sempre han estat recolzats mentre els daltvilatans només hem notat apatia, descurança i indiferència política durant dècades! Ja veurem com ens alligona el futur.

El cas és que sembla que amb l'excusa de la crisi tot s'hi val. Però sabem que no és cert. D'entrada tenim molt clar qui ha gestionat els recursos, qui els ha malgastat i que a Dalt la Vila no hi han arribat. A aquestes alçades, veient això, dubtem seriosament de tots els colors polítics.

Però malgrat tot, els que vivim en aquest petit turó seguim entossudits a reivindicar la nostra personalitat, i a seguir treballant pel que estimem. Per això us recordem que ja tenim ben a prop les Festes de Maig, durant les que, entre d'altres coses, celebrarem la XXXII edició de la Fira de l'Arrop. Desitgem que la gaudiu, si pot ser, amb més il·lusió que en anys anteriors. Ens cal sobretot, per com estan les coses, aprofitar les ocasions d'alegria que se'ns concedeixen, que si bé pel ciutadà normal n'hi ha poques per Dalt la Vila, sense comptar les bones paraules, encara en són menys.

ENS CALEN JOSEPS?

El sistema econòmic-social i polític en el que vivim comporta aquestes crisis cícliques.

Si per un cantó alguns, per tal de culpabilitzar -nos individualment, ens recriminen el pecat individual d'haver "estirat el braç més que la màniga". d'altres, ho aprofiten per recordar-nos que la Bíblia jueva ja recull el somni d'un faraó identificant dues èpoques: "la de vaques flagues i la de les grosses". Per resoldre-ho el faraó va decidir posar al capdavant de tota l'administració del país a Josep, aquell que li havia interpretat el somni. I aquest actuà de tal forma que ni el seu poble, ni els veïns, no passaren fam en cap de les dues diferents èpoques.

Nosaltres però, en el moment econòmic actual, dissortadament no tenim aquest o aquests administradors. A voltes se'ns parla de país, fins d'un conjunt de països. O de pobles i conjunt de pobles. Però, d'altra banda, l'activitat econòmica i social es deixa al pur individualisme de les persones: als treballadors a la recerca de treballs "curriculum" en mà, als dits avui emprenedors a crear incertes empreses, als empresaris a ser competius en la competència, als bancs cadascun a la seva i ajudats quan cal, als mercaders d'accions de borsa jugant al propi benefici sense comptar amb repercussions socials, etc..

I les administracions públiques no deixen d'estar al servei passiu d'aquest joc de benefici individualista. Si un guanya perd un altre i la banca sempre guanya.

El sistema ho mal resol, a parer meu, separant la societat entre els treballadors que encara tenen treball i els que van a l'atur i per tant reduint els seus ingressos de subsistència personal i familiar. Així com el tancament d'empreses ja "incompetents" sense crear-ne de necessàries.

No és estrany doncs, que no sols qui tingués hipoteques d'un habitatge no les pugui pagar, sinó també aquells que paguen un lloguer de casa seva. I així mateix les despeses més indispensables per a sobreviure.

Els poders públics, endeutats també, i finançats per cada vegada menys ciutadans, tampoc saben o poden ajudar a resoldre la situació creixent d'empobriment. Decreten que els bancs, negociïn amb els deutors d'hipoteques amb un petit lloguer. Però si ni això són capaços d'assumir? I els propietaris i llogaters com ho poden resoldre?

I les crides a la solidaritat social es fomenten amb bancs d'aliments i menjadors socials. I, en temps de fred, amb albergs pels que dormen al carrer.

Tot això m'ha vingut al cap amb la relectura dels Estatuts de l'Associació de Veïns de Dalt la Vila. Els primers, pel llunyà 1979, (entre els seus fins "la millora de les condicions de vida i d'habitatge dels veïns") i els més propers, de 2008, (entre els fins: assumir la representació dels seus interessos, prenent les resolucions que els afectin i aconseguir les millores de la comunitat i el seu desenvolupament humà i ciutadà").

No seria doncs gens d'estrany que, tot i que a voltes hi hagi interessos contraposats entre veïns, l'Associació hi digués la seva davant les administracions.

NUS

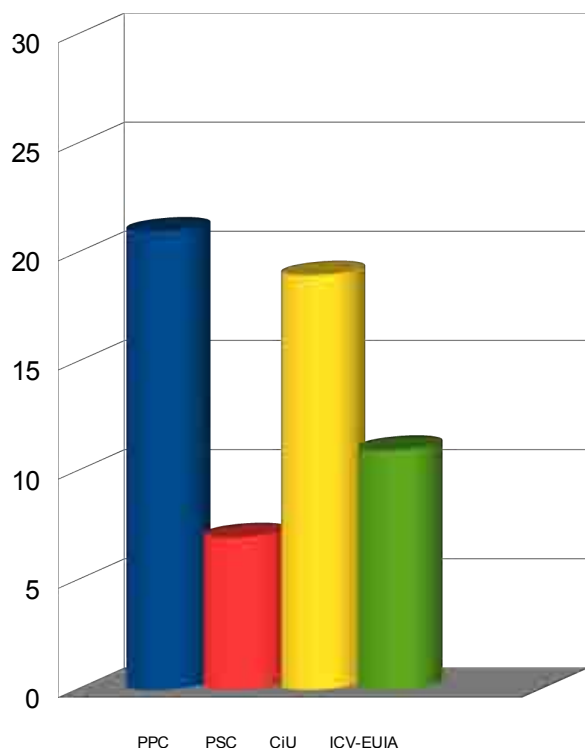
BAR
CAN JOAN

Plaça de l'Olí, 2, Tel. 93 384 33 04 - BADALONA

Evolució gràfica municipal

QUÈ FAN ELS NOSTRES REPRESENTANTS

13 setmanes des del passat número de desembre indiquen el número a repartir entre els diferents partits que componen el nostre Consistori. Continuem tenint un greu problema a l'hora d'adjudicar les puntuacions. Potser caldria reduir punts a aquells que ni tan sols s'apropen a Dalt la Vila; això és fàcil de valorar. El problema és adjudicar els positius ja que, d'una banda, les actuacions no mereixen puntuacions alegres i d'altra que Dalt la Vila ja no es creu segons quins apropaments ni intervencions. Per això votarem així:

PSC: 3 punts negatius, continuem sense cap tipus de notícies d'aquesta formació i, insistim una vegada més, no per falta de voluntat per la nostra part.

ICV: 2 punts negatius, no tenim cap notícia d'aquesta formació tret del que s'envia per e-mail. Després de gairebé un any de la constitució del nou consistori, pensem que alguna conversa s'hauria pogut tenir.

CiU: 2 punts positius per haver estat a sobre de petites intervencions, algunes d'elles ben antigues i d'altres perquè cauen pel seu propi pes i continuem sense aconseguir-ho. 2 punts més per la seva participació en l'actuació del carrer la Costa, prevista ja definitivament pel 2013, tot i que tenim les nostres reserves davant aquest tema. Fa un total de 4 punts.

PPC: 4 punts positius, motivats per la seva postura respecte Dalt la Vila, en la que s'observa certes ganes de desencallar temes i, a més, per ser capaços de treballar amb una altra formació política com CiU i, d'aquesta manera, aconseguir temes com el carrer de la Costa.

De totes maneres remarquem la nostra reserva ja que, fins a dia d'avui, Dalt la Vila ha estat un barri de paraules. Els fets traduïts en intervencions sempre han costat, la majoria de vegades fins i tot anys. Això quan es tracta d'espectacles ho podríem entendre; quan es tracta de voreres, carrer i d'altres, amb una mobilitat més que dubtosa, NO!

Els Semàfors

SEMÀFOR VERD

En aquesta ocasió i per ser conseqüents amb els darrers semàfors vermells, el verd li toca a la Regidoria del Districte per canviar, d'una vegada per totes, la piona del carrer Barcelona per una d'universal i de fàcil accés

SEMÀFOR VERMELL

Tot i comprendre la dificultat de portar els nens a l'escola, no entenem les postures incíviques de molts dels pares que venen a deixar els nens a les escoles del nostre barri. Malgrat que saben que fan mal bé el mobiliari urbà, continuen pujant-se a les voreres i les places, concretament la del c/ Lladó amb Felip d'en Rosés. Aquests pares haurien de fer un curs de bones maneres donat que, les que estan transmeten, no tenen cap mena de futur.

Las Termas de Baetulo

Continuando con nuestra narración en este número hablaremos de las Termas

En Baetulo se conservan unas termas públicas completas. Se descubrieron en las excavaciones del año 1954, al hacerse las obras de urbanización del Clos de la Torre, y la importancia del hallazgo propició que el Ayuntamiento, con la finalidad de protegerlas, construyera encima el Museo. Tienen una superficie de 350m² y contienen todas las salas y servicios característicos de este tipo de instalaciones: vestidor (*apodyterium*) con piscina (*natalio*) sala tibia (*tepidarium*) sala caliente (*caldarium*) con piscina (*alveus*) horno (*prae-furnium*) y, en el exterior, un patio (*palestra*) donde se practicaban los ejercicios al aire libre. Por su estructura, que sigue los modelos de las Termas creadas en Italia, se ha datado su construcción en el siglo I a.C.

Un día en las Termas

El usuario que iba a las termas seguía normalmente un recorrido: primero la *palestra*, que era un patio al aire libre con zona porticada, hacía ejercicios gimnásticos y practicaba diversos juegos. Después pasaba al interior y se bañaba en los diferentes ambientes: primero en la piscina de agua fría y finalmente en la piscina de agua caliente. Los usuarios ricos se preocupaban del cuidado y belleza de su cuerpo y para ello se ponían en manos de los esclavos para que los depilaran y los perfumaran o les dieran masajes. En las grandes termas, había espacios al aire libre con árboles y salones para descansar y leer algún volumen de la biblioteca. Las termas eran muchas veces clubes y casas de cultura de las ciudades romanas

Francisco de la Torre

Pl. de la Constitució, 4 - Tel. 93 464 28 34
(Dalt la Vila) BADALONA

EL MODERNISME A BADALONA

El moviment cultural de finals del s.XIX o principis del s.XX, més conegut com Modernisme va desenvolupar-se per tot l'occident. Amb diferents noms va ser conegut a cada país: Art Nouveau a França o Bèlgica, Modern Style a Gran Bretanya, Jugendstil a Alemanya, Sezessionstil a Àustria, Florale a Itàlia....

A Catalunya el Modernisme, amb l'afegit de català, abasta el canvi que la burgesia utilitza per transfigurar la societat, és un art burgès molt car, que intenta integrar en l'arquitectura tot l'art i totes les arts, amb una incidència més àmplia, sobretot en les Arts Decoratives, ampliant les possibilitats de la revolució del ferro i del cristall, aportant profusió de solucions decoratives en interiors i originals façanes.

Aquí el moviment fou a partir de la designació de Badalona com a "Ciutat", al 1897; el seu desenvolupament sorgeix amb l'enderroc de la tanca del carrer dels Arbres, autoritzat per l'ajuntament, i la conseqüent evolució de la Plana del Corb amb el canvi d'agrícola a industrial, totalment necessari per la construcció de petites indústries i habitatges en el sector.

Aquesta condició va implicar que les construccions a realitzar fossin dins del moviment Modernista; podríem recordar els arquitectes que han deixat una petja d'aquell moment (anticipadament es demana perdó per qualsevol oblit).

Joan Amigó i Barriga. (1875 / 1958) amb unes 24 intervencions
Joan Baptista Pons i Traval (1855 / 1928) amb unes 3 intervencions
Aureo Bis Mas de Xaxas amb unes 2 intervencions
Jaume Botey i Garriga (1831 / 1934) agrimensor, amb unes 3 intervencions
Lluís Domènec i Muntaner (1850 / 1923) amb una intervenció
Pere Falques i Urpi (1850/1916) amb una intervenció
Joan Padrós i Fornaguera (1936 / 2003) amb unes 10 intervencions
Francesc de Paula del Villar Losen (1828 / 1901) amb unes 3 intervencions
Francesc Rogent i Pedrosa (1861 / 1931) amb unes 2 intervencions
Enric Sagnier i Villavechia (1858 / 1931) amb unes 3 intervencions
Salvador Soteres i Taverner (1864 / 1925) amb unes 4 intervencions

Espero poder completar aquest tema, en properes notes.

Joan Expósito.

ESTANC BENEYTO

En la nostra cava trobareu un extens assortiment i edicions limitades de cigars

exp. núm. 27

Pl. Medicina - Telèfon i Fax 93 384 55 54 - 08911 Badalona
(junt Ambulatori President Companys)

MIREM ENRERA per Joan Expósito

El Teatre Romà de Baetulo i el c/.de les Eres

Durant la primera dècada del 2000, en realitzar l'enderroc per reformar una casa al carrer de les Eres, es van trobar part dels fonaments d'una paret circular d'un edifici que podria tenir uns 50 metres de diàmetre, possiblement un teatre de l'època romana amb una capacitat aproximada entre 1500 a 2000 persones.

Una de les dades per mantenir la hipòtesi de l'existència d'un teatre romà a Baetulo, és la forma semicircular d'alguns carrers de Dalt de la Vila, el c/. de Barcelona, c/.de les Eres, c/ de Sant Sebastià, i també el mur actual que s'aixeca en els fonaments d'una paret al carrer de Sant Antoni de Padua,.

Les moltes empremtes que subsisteixen han reafirmat el concepte d'un teatre romà a Baetulo, també la documentació deixada pels arqueòlegs o historiadors locals, ho afirmen. .

Deia en Joan Rosàs: "Un document del 1298 parla d'unes cases situades a la sagrera, en el lloc anomenat Antigor". Tenint en compte que aquest topònim designa habitualment llocs on són perceptibles restes arqueològiques, hem de creure en el possible aprofitament de l'estructura heretada de l'època romana. També en Josep Mª Cuyàs deixava escrit que durant les excavacions dels

Restes del hipotètic teatre foto Museu Municipal anys cinquanta i seixanta, en unes obres a les escales del

carrer de les Eres amb el c/. de la Costa, es van trobar restes de marbre que podien fer pensar que en el sector hi havia treballat un "marmolista" de l'època de Baetulo. La confirmació de l'existència del teatre fa pensar que també podien ser restes del mateix edifici, les peces de pedra treballades i incrustades en una paret del c/.de la Costa, que donarien testimoni del lloc o zona pròxima a la ubicació del teatre romà, tal com remarca la foto adjunta.

Peces incrustades en una paret del c/. de les Eres

El Carrer de Sant Sebastià

Durant el procés de creixement del barri de Dalt la Vila, a partir del s. XVI, es forma un carrer (a partir de 1825 els documents l'anomenen com Sant Sebastià) seguint la figura corba, que ja tenia el carrer de les Eres, un indici més de la forma radial de l'entorn de la plaça de la Constitució o del teatre. El costat de muntanya del carrer, era ocupat per terres de conreu i masies, ja cap a les darreries del s. XVIII, els espais de conreus es van anar transformant i ocupant per habitatges, els terrenys del costat o cara mar, no es comencen a ocupar fins la seva parcel·lació.

Masia de Can Tries al nº 46 del carrer de Sant Sebastià

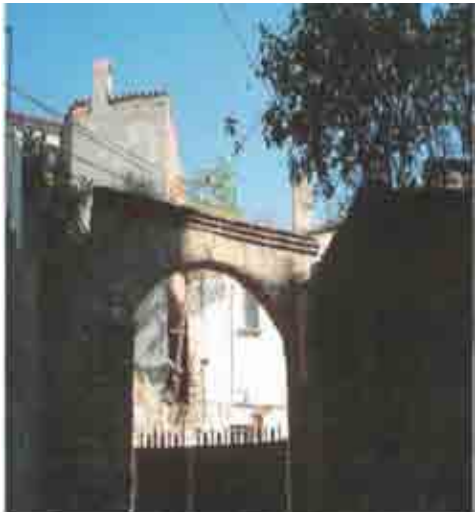

El mas de Can Tries situat al carrer de Sant Sebastià nº 46 ,data del s.XVIII i durant bastants anys va ser molt conegut per la varietat de vins que tenia en el seu celler, especialment de les vinyes de Canyet i Pomar de Badalona.

Estava construït amb paret de tàpia i per aquest motiu es coneix com el Mas del Fang. A partir de la dècada dels 60, es va tancar el comerç del vi i deixar l'habitatge. Des de llavors va començar la degradació de la masia, actualment està en ruïna total i quasi enderrocada per l'abandonament

L'ajuntament no ha complert la seva promesa de realitzar una expropiació per a la protecció la mateixa.

Masia de Can Tiranasi per deformació de Can Tira-Nasi

Masia del segle XVIII molt reformada per les diferents variants d'ús sofertes amb el curs dels anys. En principi estava formada per tres volums, els nº 25 i 27 del carrer de la Costa i el nº 12 al carrer de Sant Sebastià.

L'accés pel carrer de Sant Sebastià nº12, té una rampa curta i pronunciada fins arribar i passar l'arc rebaixat de maó i el barri d'entrada, que utilitzaven els traginers per accedir al pati on deixar els carros. Anys després el pati fou utilitzat com l'era de la masia, en estar la mateixa dedicada a treballs de conreu. La casa o mas no té cap detall a remarcar i és molt similar a les restants del nucli pagès de Dalt la Vila

Las dues cases laterals a la masia, amb façana i entrada pel carrer de la Costa i sols façana a la placeta de les Eres, han estat habitatges independents, encara que no es refusa que durant l'època que la masia fou una casa de Traginers, fossin un complement o annex al servei de la mateixa. Actualment estan desocupades i en procés de reforma total.

FORN DE PA

J. Argelich

C/ Barcelona, 30 - Tel. 93 389 51 85
Pl. Pomar, 3 - Tel. 93 395 16 07
Av. Martí Pujol, 247-253 - Tel. 93 464 32 74
BADALONA

Dalt la Vila
amanides · botifarres · pa de coca · vins · xatordada · patés
formatges · carns a la brasa · tapes · xampanyet · embotits ibèrics

Plaça de la font, 6 · 08911 Badalona
Tel. 934 644 121 · 661 422 400

CANSALADERIES I XARCUTERIES
Margenat

MANANÇA I
ELABORACIÓ
ARTESANA

C/ Santiago Rusiñol, 23 - Tel. 93 389 48 20
Av. Martí Pujol, 223-229 - Tel. 93 389 27 85
BADALONA

Miquel
Carreras

bellesa i estil

CALVINAPI

Plaça de Pau Casals, 1

Desapareix la Plaça Constitució!!!!

D'entrada, si us plau, no us espanteu. Encara que jo he començat aquestes línies plorant desesperadament, fruit d'un atac de riure d'aquells que no pots parar; suposo que alguna vegada també us deu haver passat a vosaltres, oi ?

Resulta que no fa pas massa temps va caure a les meves mans una còpia del plànol de la ciutat, no tot, evidentment, solament d'un tros referent a Dalt la Vila. I vet aquí que en mirar-lo veig que en el lloc on és la Plaça Constitució se l'anomena, al plànol, Plaça de la Font; i en el lloc on hi ha la Plaça de la Font se l'anomena carrer de la Font.

Vist el nivell polític dels darrers governs municipals, decideixo agafar-m'ho amb conya, amb tanta conya que començo a riure fins que les llàgrimes s'escolen pels meus solcs facials formats, per una vessant, per la base del meu nas, i les galtes per l'altra vessant.

He de creure que el nou cap de l'àrea d'urbanisme i el regidor corresponent no estant assabentats d'aquest canvi en el nomenclàtor de Badalona. He de creure també que els tècnics que han fet aquest plànol no deuen ser dels que es queixen de les rebaixes dels sous municipals; vull creure que tot plegat és un error de babau, babau i més babau.

Ara bé, també podria ser que haguem descobert una sibil·lina trama que porta anys en marxa, i que consistiria en canviar els antics noms dels nostres carrers i places per d'altres de nous. D'aquesta manera si hi hagués algun pressupost municipal per arranjar carrers antics (que n'hi ha), en canviar-los el nom, restaria anul·lat el corresponent pressupost a causa de la desaparició del carrer o plaça. Genial !!!

Si us plau, membres del govern municipal, senyores i senyors tècnics urbano-museístics: ja que pel nostre barri només ens envieu paraules i més paraules, ja que fins a dia d'avui el fet de tenir el nucli antic de Badalona en condicions no és, ni ha estat mai, una prioritat municipal, com a mínim respecte el nostre nomenclàtor encara que la caixa municipal estigui completament escurada, respectar-nos no costa ni un euro.

Ja que no som socialment conflictius, ja que no ens feu mai cap cas en res de res, com a mínim respecte nos.

Jordi Casas

LA SARGANTANA
CUINA I CULTURA
Sant Sebastià 2
08911 Badalona
T 93 464 22 16

Ca Fideuer
CONSUM
Barcelona 20
08911 Badalona
T 02 384 21 61

cooperativisme · productes de proximitat
cuina de qualitat · cultura · concerts
sopars-tertúlia de llibres · sopars-tertúlia de teatre
comerç just · productes ecològics

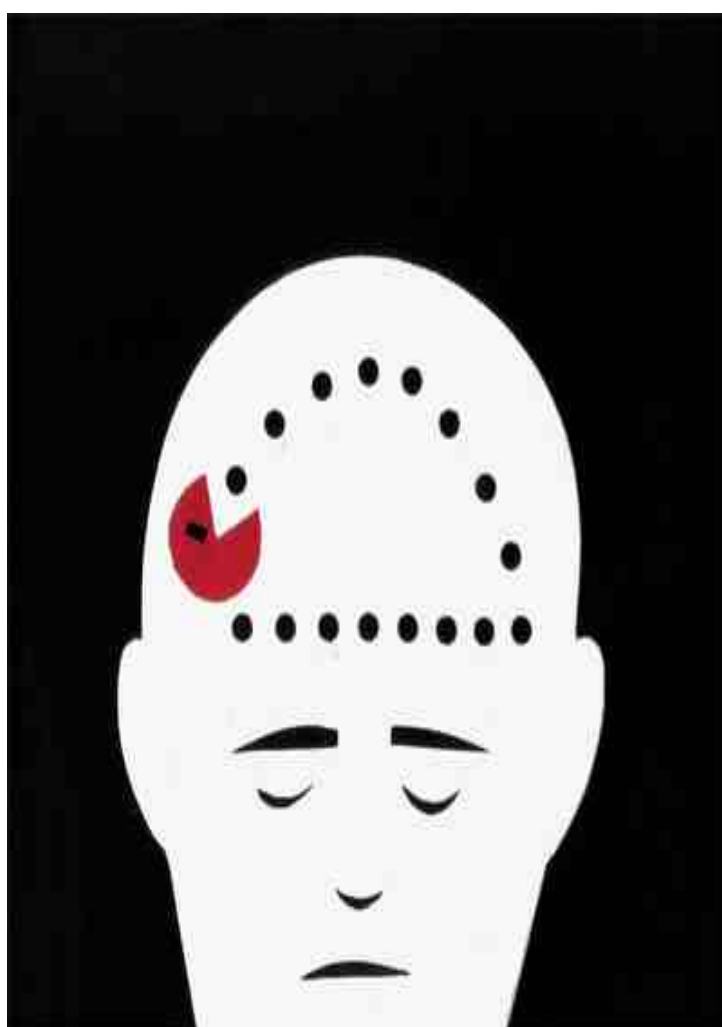
Visita lasargantana.org o segueix-nos a [facebook.com/lasargantana](https://www.facebook.com/lasargantana)

FARMÀCIA Golzens
Av. Martí Pujol 230-246 (08911) Badalona
Tel 93 384 47 54 Fax 93 384 52 43

CULPABLES O INNOCENTS?

Que ningú no s'indigni, ni s'escandalitzi en llegir aquest text!. Abans de queixar-nos, cal que reflexionem sobre el que s'hi diu.

Mirem al nostre voltant. Ens hem preguntat mai què podem fer per aquest entorn que tant estimem i que està tan deixat? Hi hem fet alguna cosa?

Si bé és veritat que els nostres responsables municipals, han tingut molta part de culpa en l'abandó que s'hi veu, també és cert que els mateixos veïns en som una mica culpables d'això. A la majoria no ens ha interessat què passava al barri, fins que no ens ha tocat patir-ho directament: aquell carrer no és el meu! perquè m'ha de preocupar a mi el problema que hi hagi! Ja tenim l'Associació de Veïns per aquests afers! Endossar les feines a l'Associació és la postura més còmoda! Sobretot si s'ha d'inculpar algú, en lloc d'admetre el que cadascun de nosaltres no fa per col·laborar-hi i participar pel col·lectiu.

D'aquesta debilitat se'n han aprofitat els diferents governs que hem tingut. I, des de fa molts anys, seguim tenint voreres estretes, inclinades i malmeses, per on els avis (i no tan avis) no hi poden caminar. En tot aquest temps, cap "mag de la Casa Gran" ha estat capaç d'arranjar-les! Com si els habitants de Dalt la Vila fóssim persones "non grates" per la ciutat! Els interessos, que molts ja sabem d'on vénen, són l'única explicació que se'm acut, doncs sinó no s'entén que el nucli antic de Badalona faci vergonya comparat amb d'altres del país!

I nosaltres? En som culpables? Sí! Fa molt temps que hauríem d'haver penjat les nostres queixes als balcons, a les finestres,... per tot arreu! No demanem res que tingui a veure amb l'especulació del sòl, ni del patrimoni, simplement volem coses bàsiques, que facin del nostre un barri més digne. Sortosament per a qui ens mana (no pas per vergonya seva) això només ho hem fet una vegada i ja quasi bé no ens en recordem!

Hauríem de tornar a lluitar junts, com ho vàrem fer. En l'època que estem vivint presenciem fets que no tenen ni cap ni peus, però que tot i així ens són imposats i ens afecten en molts aspectes de la vida. No hem de callar tant! A vegades s'ha de cridar per fer-se notar i aconseguir el que volem!

Dalt la Vila necessita veïns disposats a moure's; necessita activitat i no tertúlies de cafè per arreglar-la! Si no ho fem així, no ens podrem queixar més i passarem a ser espectadors d'un espoli urbanístic dirigit per obscurs personatges prepotents capaços de decidir el futur de tot un col·lectiu amb les seves argücies.

Si tu creus que no ha de ser així, aleshores ho tenim fàcil; converteix-te en consciència crítica i activa! Participa i col·labora!

Gabriel H. Tafalla

PARLEM AMB LA NOSTRA GENT GRAN

Aquest mes hem parlat amb la Juanita Rebull Laosa. La Juanita és filla de Dalt la Vila, va néixer al carrer Sant Sebastià, a la mateixa casa on viu a l'actualitat.

Té moltes coses per explicar i aquí us farem cinc cèntims de l'entranyable tarda que vam passar juntes.

Ella va treballar a Can Montalt (fàbrica de teixits on treballava gran part de la població del barri). També hi havia treballat la seva mare. La fàbrica disposava d'una llar d'infants per a donar suport a les mares que treballaven a la fàbrica. La Juanita n'era usuària i s'hi quedava el temps que la seva mare treballava. Els nens estaven ben atesos per les noies que els cuidaven; fins i tot un cop per setmana venia un pediatra.

Li demano si recorda alguna anècdota i no en té cap dubte: el cas del Sant del carrer que, tot i no ser un cas molt antic, val la pena de conèixer. Al carrer Sant Sebastià hi ha una capella amb un Sant que té història: quan van renovar la casa, van posar-hi un bar. Amb el temps, l'amo del bar va marxar i es va emportar la talla.

Un dia va passar pel carrer l'Enric Sorrà i va dir: com es que teniu la capella sense sant? I els veïns, sorpresos, van poder comprovar que la capella era buida. Aleshores la Pepita Parset, la Claudina Major i la Juanita van fer una col·lecta per comprar un nou Sant. Van participar molts veïns, fins i tot els de Calvinapi. Amb els cèntims recollits, van anar a Barcelona a comprar un nou Sant. La Juanita va anar a explicar-ho tot al diari AVUI i van venir a fer fotos.

La Lola Deulofeu el va portar a beneir i així es va posar fi a la pèrdua del Sant.

Quan li pregunto pel barri d'abans, la Juanita somriu i diu que era molt familiar: sortien a prendre la fresca i, per Sant Joan, feien fogueres i posaven patates a coure.

Elles mateixes feien les coques i les portaven a coure a can Camins (era el forn).

A Dalt la Vila hi havia moltes cases que no tenien aigua, com a molts d'altres llocs. És per això que la gent anava a rentar als safarejos públics. Entre l'hospital i ca l'Amigó hi havia els safarejos coneguts com "de l'hospital" on s'anava a rentar la roba. Aquests també eren espais de relació entre el veïnat.

Sembla que hi havia força productes que es podien comprar sortint a la porta de casa. Hi ha diversos exemples.

Quan van sortir les primeres neveres, la gent necessitava gel. Primer l'anaven a buscar al carrer Arnús o a la platja, al costat de la Llotja del peix però, amb el temps, un camió s'encarregava de vendre'l pel carrer. Feia sonar el clàxon i els veïns sortien a comprar.

On fins fa poc hi havia la Creu Roja havia hagut una clínica (on va néixer el seu germà) i al costat hi havia un bar. En aquell bar treballava un mosso que es deia Andreuet. Els diumenges l'Andreuet anava pel barri fent sonar una trompeta i amb una cafetera a la mà: els veïns demanaven el cafè i li pagaven.

També els diumenges passava una senyora que li deien "la Rallu" que venia unes cartes per la rifa d'un tortell.

Al costat de la masia Trias i Pujol hi vivia un matrimoni. L'home anava a pescar a la platja i després venia les sardines a pesseta el plat.

Els diumenges els nens del barri anaven a la catequesi. Quan era el diumenge de Pasqua els donaven un pastisset semblant a una ensaïmada amb un ou cuit a dintre.

Hi havia alguns diumenges que fins i tot podien veure cine mut. El fill de can Salvans els passava les pel·lícules i ell mateix les anava explicant.

Una figura important al barri era la dels serenos. Ells anaven voltant pel barri i si els cridaves, picant de mans, venien a veure què podies necessitar. Si trobaven una porta oberta, trucaven per veure si tot estava bé. Un cop al mes venien per les cases a buscar el recapte.

Els serenos, fins i tot, feien de despertador i avisaven a la gent que havia d'anar a treballar.

Com no podia ser d'altra manera, la Juanita també se'n recorda de la post-guerra. Ens explica que en temps de guerra els homes del carrer van fer un túnel per convertir-lo en refugi (per quan venien els avions amb les bombes). El túnel arribava fins a sota del carrer de les Eres. Moltes vegades es portaven els matalassos per dormir i estar segurs en cas que es produís un bombardeig.

També se'n recorda de la gana i del seu avi fent-li "farinetes".

Després passem una bona estona parlant de tot el què tenim ara i de la por que fa poder perdre drets que hem anat assolint poc a poc, davant la gran crisi que patim.

Llúcia Ventura.

BUSCO UN GRAN AMIC

**FES-TE VOLUNTARI!
FES-TE AMIC
DE LA GENT GRAN**

FUNDACIÓ AMICS DE LA GENT GRAN

C/ Arnús 66, 2º planta

08911 Badalona

badalona@amicsdelagentgran.org

93 460 61 59

www.amicsdelagentgran.org

Col·labora

Associació de veïns
Dalt la Vila

BREUS NOTÍCIES DE DALT LA VILA

1.- Continuem demanant col.laboració per a tirar endavant la biblioteca multimèdia. La participació és baixa i el projecte hauria de ser un nexó per a tots els dalvilatans.

2.- També demanem voluntaris per a la Gent Gran, creiem que el projecte demana més atenció per part de tots els veïns. No ens oblidem que tots ens farem grans i a tots ens va bé poder tenir gent que ens faci costat.

3.- Èxit rotund en la visita del Patge Reial a Dalt la Vila. El doble de nens es van apropar a deixar les seves il.lusions a la Plaça Constitució. Esperem que el proper any tornem a tenir la sort de comptar amb un personatge de tanta distinció.

4.- Els passats Nadals els nostres comerciants van realitzar una activitat nadalenca basada en la imaginació. Esperem que iniciatives com aquesta estiguin més a l'ordre del dia.

5.- S'ha produït el tancament d'un comerç al carrer Barcelona, **Pijames 1968**. Els desitgem sort en la nova etapa i també desitgem que la gent de Dalt la Vila prioritzi els comerços del barri en les seves compres. Un barri amb comerç és un barri amb vida i nosaltres en tenim molta.

EPIGRAMES

A la Rambla de Badalona

*Oh, Rambla de Badalona,
quan t'admira el viatjant,
perquè ets única a la costa
pel teu viure tan constant.*

*Tes cases arrengrerades,
totes del mateix caient,
amb balcons, un pis i un altre
i la golfa sobre seu.*

*Fan una cara al migdia
i un altre cap a ponent,
a llevant i a tramuntana
que és tenir-se a quatre vents.*

*A sota dels teus balcons
els cafès paren el ram,
on disfrutes del paisatge
després del treball constant.*

*Les millors de nostres festes
tenen lloc dins del teu marc,
i t'entregues ben sencera
per alçar-hi l'envelat.*

*Al voltant de les faroles
els nens juguen bell llocs,
i tes palmeres escenari
de belles gestes d'amor.*

*Els homes fets s'abismen
en fondes meditacions,
i pròdigament t'ofrenes
als vellets per prendre el sol.*

*Oh, Rambla de Badalona
quan t'admira el viatjant,
perquè ets única a la costa
pel teu viure tan constant.*

Joan Expósito

Publicat a la revista "La Era" l'agost de 1952

FESTES DE MAIG

CALENDARI

Diumenge 13 de Maig XXXII Fira de l'Arrop

Disabte 26 de Maig, Feste Infantil i Xocolatada per la tarde
A la nit Habaneras amb Ron Cremat

Disabte 9 de Juny Sopar de Socis

Col·labora

Ajuntament de Badalona